

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 784

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 noiembrie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 335 din 16 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/2003.....	1-3	domeniul public al comunei Țuglui și în administrarea Consiliului Local al Comunei Țuglui, județul Dolj.....	6
Decizia nr. 352 din 23 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, precum și a ordonanței de urgență în întregul său.....	3-5	1.240. — Hotărâre privind trecerea unui imobil situat în municipiul Mediaș din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului Mediaș, județul Sibiu	6-7
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.237. — Hotărâre privind transmiterea unei părți dintr-un imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în		1.241. — Hotărâre privind trecerea unor imobile din domeniul public al statului, respectiv din domeniul privat al statului, și din administrarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului în domeniul public al orașului Panciu și în administrarea Consiliului Local al Orașului Panciu, județul Vrancea.....	7-8
		1.246. — Hotărâre pentru aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2004 ale Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. și Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A., unități economice de interes public național, aflate sub autoritatea Ministerului Finanțelor Publice.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 335

din 16 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/2003

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător

Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002

pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/2003, excepție ridicată de Banca Internațională a Religioilor în Dosarul nr. 351/2003 al Curții de Apel Ploiești.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca nefondată. Se arată că dispozițiile art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 155 din 17 aprilie 2003, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă, iar în cauză nu sunt elemente noi de natură să modifice această jurisprudență.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 februarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 351/2003, **Curtea de Apel Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului**, excepție ridicată de Banca Internațională a Religioilor.

În motivarea excepției, autorul acesteia susține, atât în memoriul depus în instanță, cât și oral, în fața instanței, că dispozițiile criticate se aplică și procedurilor nedeschise până la data intrării în vigoare a ordonanței, încălcându-se astfel „principiul neretroactivității legii civile prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție”.

Curtea de Apel Ploiești consideră că excepția este neîntemeiată, întrucât textul respectiv „ridică probleme de interpretare și nu de neconstituționalitate”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată, susținând că dispozițiile criticate sunt „tranzitorii, de aplicare a legii procesuale în timp și vizează proceduri deja deschise sub imperiul reglementărilor legale anterioare. Așadar, sub nici o formă nu se poate vorbi despre o retroactivitate în cazul dispozițiilor art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002”.

Totodată se apreciază că, „deoarece art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 nu acoperă și procedurile pornite anterior intrării în vigoare a acestuia, [...] soluționarea acestui conflict de aplicare a legilor în timp urmează a se realiza în conformitate cu principiile de drept comun consacrate de Codul de procedură civilă care, potrivit art. 128 din Legea nr. 64/1995, completează dispozițiile acestui ultim act normativ citat”.

Guvernul precizează, în punctul său de vedere, că, „întrucât cerința unui quantum minim al creanței reprezintă o condiție a exercitării acțiunii reglementate de Legea nr. 64/1995, respectiv o condiție ce trebuie să fie îndeplinită de dreptul subiectiv civil afirmat pentru ca acesta să poată fi exercitat, aceasta nu se poate aprecia decât prin raportarea la momentul sesizării instanței, deci al pornirii procedurii insolvenței. Deoarece la momentul sesizării instanței legea nu prevedea cerința unui quantum minim al creanței drept condiție necesară pentru exercitarea acțiunii, rezultă că impunerea acesteia în cazul de față ar constitui, într-adevăr, o aplicare retroactivă a dispozițiilor pct. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002”. În concluzie, Guvernul consideră că în cauză se pune problema aplicării de către instanță a legii în timp, iar nu cea a constituționalității textului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1),

art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82 din 13 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 26 martie 2003, text care are următorul cuprins: „*Procedurile deschise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe vor continua să fie administrate și lichidate conform prevederilor legale în vigoare anterioare modificărilor și completărilor aduse Legii nr. 64/1995 prin prezenta ordonanță*”.

Critica de neconstituționalitate adusă acestui text se bazează pe susținerea că dispozițiile respective retroactivează în ceea ce privește procedurile pornite, dar nedeschise până la data intrării în vigoare a ordonanței, încălcându-se astfel prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție.

Dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, invocate în susținerea excepției, prevăd că „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile*”.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, invocându-se tot încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție. Astfel, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 155 din 17 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 23 iunie 2003, a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, ca fiind inadmisibilă. În esență, Curtea a reținut în considerentele deciziei că textul criticat „conține dispoziții tranzitorii de aplicare a procedurilor pornite în temeiul Legii nr. 64/1995 și vizează, potrivit opțiunii legiuitorului, pe cele deschise sub imperiul reglementărilor anterioare. Art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/1995, astfel cum a fost modificat și completat prin art. I pct. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, a introdus condiția unui plafon minim valoric al creanței, pentru creditorii menționați la alin. (1)”.

Prin decizia menționată Curtea a mai reținut următoarele: „Admisibilitatea cererilor introductive de deschidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulate anterior intrării în vigoare a dispozițiilor criticate ale Ordonanței Guvernului nr. 38/2002, în cazul în care judecătorul-sindic nu a pronunțat încă încheierea de deschidere a procedurii (devenită sentință prin art. I pct. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 care a modificat art. 31 alin. (1) din Legea nr. 64/1995), în funcție de condiția plafonului valoric cu privire la quantumul creanței, introdusă prin art. I pct. 30 din ordonanța care a modificat dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 64/1995, pusă în discuție de către instanțe, este, în mod evident, așa cum subliniază și Guvernul în punctul său de vedere, o problemă de interpretare și aplicare în timp a legii, asupra căreia, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza ultimă din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională nu se poate pronunța, fiind de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Sub acest aspect, jurisprudența Curții Constituționale a statuat în mod constant că nu intră în competența Curții controlul aplicării dispozițiilor unei legi sub raportul acțiunii lor în timp. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 283 din 1 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 24 iulie 1997, și Decizia nr. 171 din 2 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 9 decembrie 1999.

Pe de altă parte, Curtea observă că și în situația în care s-ar pune problema unei eventuale omisiuni a legiuitorului de a statua asupra situației procedurilor pornite, care nu fuseseră încă deschise la data intrării în vigoare a ordonanței criticate, excepția este inadmisibilă, întrucât conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea nu poate completa sau modifica prevederea legală supusă controlului de constituționalitate”.

De altfel, în punctul de vedere transmis Curții în acest dosar, Guvernul apreciază că „deoarece la momentul sesizării instanței

legea nu prevedea cerința unui quantum minim al creanței drept condiție necesară pentru exercitarea acțiunii, rezultă că impunerea acesteia în cazul de față ar constitui, într-adevăr, o aplicare retroactivă a dispozițiilor pct. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002“. Acest lucru reprezintă însă o chestiune de interpre-

tare și aplicare a legii și nu una de constituționalitate.

Astfel fiind, soluția Curții în decizia sus-menționată și considerentele care au stat la baza ei își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/2003, excepție ridicată de Banca Internațională a Religiiilor în Dosarul nr. 351/2003 al Curții de Apel Ploiești.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 352

din 23 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, precum și a ordonanței de urgență în întregul său

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, precum și a ordonanței de urgență în întregul său, excepție ridicată de Societatea Comercială „Trifoi Impex” — S.R.L. Târgu Mureș în Dosarul nr. 10.042/2001 al Judecătoria Târgu Mureș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 170C/2003, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de aceleași părți în Dosarul nr. 8.447/2001 al Judecătoria Târgu Mureș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, având în vedere identitatea de obiect și de părți a acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, raportat la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune

conexarea Dosarului nr. 170C/2003 la Dosarul nr. 169C/2003, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 este neîntemeiată. Se arată că aceste prevederi au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 334/2002, Curtea a respins excepția ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 28 noiembrie 2002 și 18 octombrie 2002, pronunțate în dosarele nr. 10.042/2001 și nr. 8.447/2001, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 și, respectiv, a dispozițiilor întregii ordonanțe**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Trifoi Impex” — S.R.L. Târgu Mureș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate ridicate în Dosarul nr. 10.042/2001, autorul acesteia susține că textul criticat este neconstituțional, întrucât „refuzul de a colecta taxa de timbru social conduce la reținerea acesteia din veniturile persoanei juridice, [ceea ce] contravine principiilor constituționale conform cărora «dreptul de proprietate este garantat», «Proprietatea privată este în condițiile legii inviolabilă» și «Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire», principii înscrise în art. 41 și art. 135 din Constituția României”.

Conform susținerilor autorului excepției, „aplicarea art. 4 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 118/1999 echivalează cu o confiscare”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, formulată în Dosarul nr. 8.447/2001, în însuși cuprinsul plângerii, autorul excepției consideră că „obligarea unei societăți comerciale, printr-o dispoziție a unei ordonanțe de urgență, de a colecta de la persoane fizice o taxă, fără a se obține în prealabil acordul de voință al angajaților săi, în schimbul unui comision neacoperitor al cheltuielilor făcute de societate prin aducerea la îndeplinire a prevederilor respectivei ordonanței (1%) contravine art. 39 alin. (1) din Constituție, care prevede că munca forțată este interzisă”.

Judecătoria Târgu Mureș consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată. Argumentându-și această opinie, în Dosarul nr. 10.042/2001 se apreciază că, „potrivit art. 41 alin. (8) din Constituție, bunurile destinate, folosite sau rezultate din contravenții pot fi confiscate, în condițiile legii”. Or, arată instanța, „în ipoteza refuzului de colectare, constituire și virare a taxei de timbru social, bugetul de stat suferă un prejudiciu care trebuie acoperit. În acest caz, reținerea taxei de timbru social din veniturile celui care refuză colectarea, constituirea și virarea taxei reprezintă o măsură de despăgubire pentru paguba cauzată ca urmare a activității contravenționale. Ca atare, suma reținută fiind rezultată din activitatea contravențională, devin aplicabile prevederile art. 41 alin. (8) din Constituție”.

În ceea ce privește argumentarea instanței în Dosarul nr. 8.447/2001, s-a reținut legitimitatea constituțională a instituirii taxei care trebuie colectată și plătită de organizatorii jocurilor de noroc. Pentru îndeplinirea acestei obligații legale, arată instanța, organizatorii jocurilor de noroc sunt obligați „să angajeze salariați care să presteze munca adecvată perceperii și virării taxei de timbru social. Potențialii salariați, la negocierile privind încheierea contractelor de muncă, sunt liberi să accepte sau nu atribuția de serviciu de a presta munca de colectare și virare a taxei de timbru social”. În consecință, reține instanța, „prestarea muncii de colectare și virarea taxei de timbru nu reprezintă o muncă forțată”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatului Poporului.

Guvernul consideră excepția ca fiind neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că prevederea criticată „nu poate fi socotită neconstituțională, fiind vorba despre o măsură de conformare cu legea în cazul neîndeplinirii obligației de virare a taxelor de timbru social, din proprie inițiativă, de către persoanele juridice și fizice care sunt obligate să le încaseze, în contul Fondului național de solidaritate”. Se susține că măsurile contributive prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 din veniturile unor sectoare de activitate prestatoare de servicii sau de comercializare a unor produse considerate de lux sunt „menite să conducă la reducerea sărăciei în familiile aflate în situații de extremă dificultate și nicidecum nu aduc atingere valorilor constituționale ale proprietății”. Sunt invocate de către Guvern, în acest sens, dispozițiile constituționale ale art. 41 alin. (1) teza finală, ale art. 43 alin. (1), precum și cele ale art. 53 alin. (1) și (3).

Totodată în raport cu dispozițiile art. 39 alin. (1) din Constituție, care stabilește că „munca forțată este interzisă”, Guvernul apreciază că „prevederile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 nu vin, în nici un fel, în conflict cu aceste dispoziții constituționale”. Se susține, în argumentarea acestui punct de vedere, că ordonanța de urgență criticată „nu reglementează rapoarturi de muncă forțată ci, în aplicarea principiului solidarității naționale, stabilește unele măsuri contributive din veniturile unor sectoare de activitate în care se prestează servicii sau se comercializează produse considerate de lux, menite să conducă la reducerea sărăciei în familiile aflate în situații de extremă dificultate”.

Avocatul Poporului consideră excepția ca nefondată. În esență, punctul de vedere prezentat consideră că „instituirea, prin dispozițiile ordonanței, a unei taxe asupra jocurilor de noroc nu reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate și nici o violare a acestuia, întrucât dreptul de proprietate obligă, așa cum stabilește

alin. (6) al art. 41 din Constituție, la respectarea și a celorlalte sarcini, care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului”. Or, susține Avocatul Poporului, „taxa de timbru social a fost stabilită prin lege, în deplină concordanță cu art. 138 alin. (1) și art. 134 alin. (2) lit. f) din Constituție”. Avocatul Poporului face referire, în punctul său de vedere, și la jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a stabilit constituționalitatea actului normativ criticat prin excepția ridicată, menționând deciziile nr. 302/2002 și nr. 334/2004.

În ceea ce privește obligația de colectare, constituire și virare a taxei de timbru social, se apreciază că această obligație aparține „obligațiilor civile normale stabilite de lege”, prevăzută de art. 39 din Constituție. În mod normal textul criticat prevede că „nerespectarea acestei obligații constituie contravenție, [...] pentru săvârșirea căreia persoana în cauză trebuie să se supună rigorilor legii”.

Se mai arată că perceperea și virarea taxei de timbru de către angajații agenților economici „nu reprezintă muncă forțată, întrucât fiecare angajat are încheiat cu angajatorul un contract individual de muncă — bazat pe acordul liber de voință al părților — din care derivă atribuțiile sale și pe care trebuie să le aducă la îndeplinire, iar pentru aceasta primește o remunerație corespunzătoare”.

Referitor la stabilirea unui comision într-un quantum mai mare decât cel actual (1%), care să acopere cheltuielile agentului economic în privința colectării taxei de timbru social, Avocatul Poporului consideră că „acest aspect ține de domeniul legii și nu de cel constituțional”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, în primul dosar, îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 30 iunie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366 din 10 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 13 iulie 2001, iar în cel de-al doilea dosar, dispozițiile întregii ordonanțe.

Textul criticat pentru neconstituționalitate are următorul cuprins: „Refuzul de colectare, constituire și virare a taxei de timbru social conduce la reținerea taxei de timbru social din veniturile persoanelor fizice și juridice prevăzute la alin. (1).”

În motivarea excepției, formulată prin însăși plângerea introdusă, este invocată încălcarea dispozițiilor art. 41 și 135 din Constituție.

Din formularea motivelor excepției rezultă că în realitate autorul acesteia se referă numai la prevederile art. 41 alin. (1) teza 1, ale art. 41 alin. (3), precum și ale art. 135 alin. (5) din Constituție, iar nu la textele art. 41 și 135 din Constituție, în întregime. Dispozițiile constituționale respective au următorul conținut:

— Art. 41 alin. (1) teza 1 și alin. (3): „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate [...].”

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât doar pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.”;

— Art. 135 alin. (6): „Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.”

Totodată, deși prin Încheierea din 18 octombrie 2002 instanța pune în discuția părților excepția de neconstituționalitate a art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999, în realitate,

critica de neconstituționalitate are ca obiect ordonanța de urgență în întregul ei.

1. Analizând critica de neconstituționalitate, potrivit căreia „aplicarea art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 echivalează cu o confiscare”, intrând în conflict cu prevederile constituționale care asigură protecția proprietății private, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Curtea reține că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului exercitat de Curtea Constituțională.

Astfel, prin Decizia nr. 334 din 3 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 946 din 23 decembrie 2002, Curtea a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999. În considerentele deciziei s-a reținut că „taxa de timbru social este instituită în temeiul art. 53 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia *«cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice»*”. De asemenea, Curtea a reținut că „art. 43 alin. (1) al Legii fundamentale prevede că statul este obligat să ia măsuri *«de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent»*”, iar art. 134 alin. (2) lit. f) reglementează obligația statului de a asigura *«crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții»*”.

În considerentele deciziei menționate se mai arată că „aceste preocupări trebuie să își găsească corespondența în măsuri concrete privitoare la categoria populației cu venituri modeste, care reprezintă principalul beneficiar al Fondului național de solidaritate. O asemenea măsură o constituie instituirea taxei de timbru social asupra jocurilor de noroc, care se întemeiază pe principiul solidarității sociale”. În final, Curtea conchide că „plata unei asemenea taxe asupra jocurilor de noroc nu reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate și nici nu echivalează cu o violare a proprietății private. Legiuitorul poate, în derularea politicilor sale sociale, să instituie impozite și taxe destinate constituirii unor fonduri care să contribuie la reducerea sărăciei în familiile aflate în situații de extremă dificultate”.

De asemenea, prin Decizia nr. 302 din 12 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 11 decembrie 2002, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate având ca obiect Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999, în întregul său.

În esență, s-a reținut că „prevederile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999, cu modificările ulterioare, corespund ansamblului dispozițiilor constituționale referitoare la impozite și taxe, la caracterul social al statului român, precum și la obligațiile statului cu privire la creșterea calității vieții”. Totodată Curtea a stabilit că „nu poate primi susținerea autorului excepției referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale privind protecția proprietății private și inviolabilitatea acesteia”. Conform considerentelor acestei decizii, „reglementările constituționale referitoare la proprietate, respectiv cele ale art. 41 alin. (1), (3) și (6), precum și cele ale art. 135 alin. (6), nu pot fi opuse, sub nici o formă,

obligațiilor ce revin organizatorilor de jocuri de noroc pentru încasarea unor taxe de timbru social, instituite prin lege, și măsurilor prevăzute pentru asigurarea ritmicității încasărilor la Fondul național de solidaritate socială, în vederea asigurării posibilității de finanțare cu regularitate a cheltuielilor publice cărora le sunt destinate”.

Curtea a subliniat, în legătură cu referirea autorului excepției la încălcarea dispozițiilor constituționale privind exproprierea, că aceasta nu poate fi primită, „întrucât măsura sancționatorie prevăzută de alin. (3) al art. 4 din ordonanța de urgență criticată nu are nici o legătură cu prevederile art. 41 alin. (3) din Constituție, ci reprezintă o consecință a încălcării unei obligații instituite prin lege, faptă care constituie contravenție, potrivit art. 11 din ordonanța de urgență”.

Față de cele de mai sus și ținând seama de faptul că prin excepția ridicată în acest dosar nu se invocă elemente noi de natură să modifice jurisprudența sa, Curtea consideră că soluțiile adoptate și considerentele care au stat la baza acestora își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

2. Referitor la cea de-a doua critică de neconstituționalitate formulată cu privire la ansamblul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/1999, invocându-se încălcarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că este, de asemenea, neîntemeiată.

Prin Decizia nr. 302/2002 Curtea, soluționând o excepție cu același obiect, a reținut că „prevederile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999, cu modificările ulterioare, corespund ansamblului dispozițiilor constituționale referitoare la impozite și taxe, la caracterul social al statului român, precum și la obligațiile statului cu privire la creșterea calității vieții. În acest context nu se poate reține că prevederile legale criticate ar reglementa *«munca forțată»* pentru salariații agenților economici care organizează jocuri de noroc, întrucât, pe de o parte, instituirea obligațiilor de colectare, constituire și virare a taxei de timbru social nu are această semnificație, iar pe de altă parte, acestea sunt prevăzute în sarcina persoanelor juridice sau fizice care le încasează, iar nu în sarcina salariaților acestora”.

Întrucât în prezenta cauză nu se invocă elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, Curtea reține că soluția pronunțată și considerentele care au stat la baza acesteia își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

De altfel, Curtea observă că obligațiile angajaților persoanelor juridice sau ai persoanelor fizice care organizează jocuri de noroc nu sunt prevăzute în ordonanța de urgență criticată, ci își au izvorul, eventual, în contractul de muncă pe care aceștia îl încheie cu persoana juridică sau cu persoana fizică în sarcina căreia legea prevede obligația de colectare, constituire și virare a taxei de timbru social.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, precum și excepția de neconstituționalitate a ordonanței de urgență în întregul său, excepții ridicate de Societatea Comercială „Trifoi Impex” – S.R.L. Târgu Mureș în dosarele nr. 10.042/2001 și nr. 8.447/2001 ale Judecătoriai Târgu Mureș.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind transmiterea unei părți dintr-un imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public al comunei Țuglui și în administrarea Consiliului Local al Comunei Țuglui, județul Dolj**

În temeiul art. 107 din Constituție, precum și al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unei părți dintr-un imobil situat în comuna Țuglui, județul Dolj, compusă din construcții și terenul aferent, identificată potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public al comunei Țuglui și în administrarea Consiliului Local al Comunei Țuglui, județul Dolj.

Art. 2. — Predarea-preluarea părții din imobilul transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Administrației și Internelor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Ioan Rus

Ministru delegat pentru administrația publică,

Gabriel Oprea

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

București, 24 octombrie 2003.

Nr. 1.237.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE**a unei părți dintr-un imobil, care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public al comunei Țuglui și în administrarea Consiliului Local al Comunei Țuglui, județul Dolj**

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Poziția din inventarul bunurilor care fac parte din domeniul public al statului
Comuna Țuglui, județul Dolj	Statul român — Ministerul Administrației și Internelor	Comuna Țuglui, Consiliul Local al Comunei Țuglui, județul Dolj	Construcții (clădire-parter, structură din beton, zidărie din cărămidă, acoperiș, terasă) Suprafața construită = 318 m ² Suprafața desfășurată = 318 m ² Suprafața terenului aferent = 2.431 m ²	Partea de imobil face parte integrantă din imobilul înregistrat la Ministerul Finanțelor Publice cu nr. de inventar 114.690, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 45/2003

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE****privind trecerea unui imobil situat în municipiul Mediaș din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului Mediaș, județul Sibiu**

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea unui imobil, compus din clădire și terenul aferent, identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din

administrarea Băncii Naționale a României în domeniul public al municipiului Mediaș, județul Sibiu, și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Mediaș.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus
Ministru delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 24 octombrie 2003.
Nr. 1.240.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care trece din domeniul public al statului și din administrarea Băncii Naționale a României — filiala Mediaș, în domeniul public al municipiului Mediaș și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Mediaș, județul Sibiu

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Numărul atribuit de Ministerul Finanțelor Publice conform Hotărârii Guvernului nr. 45/2003	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul Mediaș, str. Nicolae Iorga nr. 2, județul Sibiu	Statul român și din administrarea Băncii Naționale a României	Municipiul Mediaș, în administrarea Consiliului Local al Municipiului Mediaș	96.934 (anexa nr. 28)	<u>Clădire:</u> — suprafața construită = 500 m ² — CF 2220, nr. topo 214
			96.935 (anexa nr. 28)	<u>Teren:</u> — suprafața = 1.433 m ² — CF 2220, nr. topo 214

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unor imobile din domeniul public al statului, respectiv din domeniul privat al statului, și din administrarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului în domeniul public al orașului Panciu și în administrarea Consiliului Local al Orașului Panciu, județul Vrancea

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 9 alin. (1), al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea unui imobil, situat în orașul Panciu, județul Vrancea, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului în domeniul public al orașului Panciu și în administrarea Consiliului Local al Orașului Panciu, județul Vrancea.

Art. 2. — Se aprobă trecerea unui teren, situat în orașul Panciu, județul Vrancea, având datele de identificare prevăzute în

anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului în domeniul public al orașului Panciu și în administrarea Consiliului Local al Orașului Panciu, județul Vrancea.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit art. 1 și 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus
Ministru delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea
Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Ilie Sârbu
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 24 octombrie 2003.
Nr. 1.241

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilelor care se transmit în domeniul public al oraşului Panciu şi în administrarea Consiliului Local
al Oraşului Panciu, judeţul Vrancea

Denumirea şi locul unde sunt situate imobilele	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice ale imobilelor
<u>Intravilan</u> Tarlaua 42, parcelele: 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474 Oraşul Panciu, Str. Independenţei nr. 6, judeţul Vrancea	Statul român, Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor şi Mediului	Oraşul Panciu — Consiliul Local al Oraşului Panciu	Suprafaţa construită = 1.850 m ² Suprafaţa desfăşurată = 2.408 m ² Suprafaţa curţii = 5.800 m ² . Nr. atribuit de Ministerul Finanţelor Publice: 62.590 Codul de clasificare: 8.29.06
<u>Extravilan</u> Tarlaua 155, parcela 2505 Oraşul Panciu Str. Independenţei nr. 6, judeţul Vrancea	Statul român, Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor şi Mediului	Oraşul Panciu — Consiliul Local al Oraşului Panciu	Suprafaţa totală = 27.245 m ² , din care: — arabil = 20.503 m ² — vie = 2.664 m ² — livadă = 4.078 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea bugetelor de venituri şi cheltuieli pe anul 2004 ale Companiei Naţionale „Imprimeria Naţională” — S.A. şi Companiei Naţionale „Loteria Română” — S.A., unităţi economice de interes public naţional, aflate sub autoritatea Ministerului Finanţelor Publice

În temeiul art. 107 din Constituţie şi al Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 79/2001 privind întărirea disciplinei economico-financiare şi alte dispoziţii cu caracter financiar, aprobată şi modificată prin Legea nr. 59/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetele de venituri şi cheltuieli pe anul 2004 ale Companiei Naţionale „Imprimeria Naţională” — S.A. şi Companiei Naţionale „Loteria Română” — S.A., aflate sub autoritatea Ministerului Finanţelor Publice, prevăzute în anexele nr. 1 şi 2*) care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor aprobaţi, prevăzuţi în bugetele de venituri şi cheltuieli ale celor două unităţi economice, se va face de către Ministerul Finanţelor Publice în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — (1) Compania Naţională „Loteria Română” — S.A. este abilitată să asigure fonduri necesare finanţării lucrărilor de modernizare la stadionul din incinta Complexului Sportiv Naţional „Lia Manoliu”, preconizate pentru anul 2004.

(2) Utilizarea fondurilor alocate se va putea face numai în condiţiile aprobării prin hotărâre a Guvernului a indicatorilor tehnico-economici aferenţi lucrărilor de modernizare.

Art. 3. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetele de venituri şi cheltuieli ale unităţilor economice prevăzute la art. 1 reprezintă limite maxime şi nu pot fi

depăşite decât în cazuri justificate şi numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Finanţelor Publice, şi cu avizul Ministerului Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei.

(2) În cazul în care în execuţie se înregistrează depăşiri ale veniturilor aprobate, unităţile economice vor putea efectua cheltuieli, în funcţie de realizarea veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficienţă aprobaţi.

Art. 4. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei.

(2) Contravenţiei prevăzute la alin. (1) i se aplică prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

(3) Contravenţia se constată şi amenda se aplică de către organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul finanţelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministrul muncii, solidarităţii sociale şi familiei,
Elena Dumitru

Bucureşti, 24 octombrie 2003.
Nr. 1.246.

*) Anexele nr. 1 şi 2 se comunică Ministerului Finanţelor Publice.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAŢILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, Bucureşti, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” Bucureşti şi nr. 5069427282 Direcţia de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relaţii cu publicul, Bucureşti, şos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 şi 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 şi 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro